

tilraader den høje Regering at afstaa fra sit Forsæt, saaledes som det synes udtrykt i den Dagsorden, der vedtoges forleden, at nægte Finansudvalget de begærede Oplysninger. Hvis man nægter det, vil det betyde, at vi har faaet Rygter, Brudstykker, Unøjagtigheder, Ubilligheder, ulige Behandling af ganske ensartede Forhold i Stedet for en virkelig Undersøgelse, en virkelig Offentliggørelse. Vi har ment, at vi skulde have en Undersøgelse uden Personsanseelse, i saa Fald vil vi have faaet en Offentliggørelse under Hensyn til Personsanseelse.

I en Bemærkning til mig sagde den højtærede Justitsminister, at jeg havde fremsat en Insinuation om, at han havde flere Breve i Afskrift med Tilladelse af Professor Birck til at offentliggøre dem; det havde han ikke. Hvorledes nu en saadan Antagelse kan betegnes som en Insinuation, da han havde haft eet, forstaar jeg ikke, men det er ogsaa det samme. Naar den højtærede Justitsminister siger, at han ikke har flere Breve i Afskrift med Professor Bircks Tilladelse til at nævne dem, saa er det selvfølgelig sandt; men hvis man formelt opfatter denne Udtalelse saaledes, at Justitsministeren ikke kender flere af de private Breve, som findes i Landmandsbanken — og saaledes vil jeg tro, de fleste har opfattet den —, saa er det ikke rigtigt. Justitsministeren kender mange Breve, han har talt om dem i Finansudvalget, han har endogsaa nævnt et enkelt Brev og givet Prøver paa dets Indhold og udtalt, hvorfor han ikke mente, at private Breve skulde offentliggøres, hvilket var en passende Indledning til det, han gjorde forleden. Altsaa, saaledes skal Ministerens Udtalelse forstaaes. Jeg gentager derfor min Bemærkning, at jeg tror, den højtærede Regering skulde forandre Dagsordenens udtalte Forsæt og ikke nægte Finansudvalget de legitime Oplysninger, det har begæret.

Den højtærede Indenrigsminister holdt en Tale, der var et Vidnesbyrd om, hvad vi i Forvejen vidste, at Kostforagter er: han ikke, men den Tale er blevet tilstrækkelig karakteriseret i Pressen og i den Dagsorden, som konservative Blade siger var rettet direkte mod den, til at jeg behøver at give nogen anden Karakteristik. Ligesom sin Forgænger paa Talerstolen kom denne Minister ind paa denne Betragtning, at jeg i sin Tid som Minister havde givet en Garanti for Ballin, Regeringens Tillidsmand og Raadgiver. Ja, hvor mange Gange det modsatte end bliver sagt, saa kan selvfølgelig en urigtig Paastand gentages. Bal-

lin var ikke Regeringens Tillidsmand og Raadgiver. Han var, hvad alle ved, Industriens valgte Repræsentant overfor Regeringen, og Regeringen modtog de af de forskellige Erhverv valgte Repræsentanter paa den Maade, som sømmede sig. Og om Ballins Virksomhed som Repræsentant for Industrien overfor Regeringen foreligger der en Erklæring afgivet af Alex. Foss, som i de stærkeste Ord staar inde for, at denne Raadgivervirksomhed har været i enhver Henseende udadledig.

Jeg siger dette, fordi den højtærede Indenrigsminister blandede Alex. Foss's Navn ind i denne Sag. Den Tale, som jeg i 1916 holdt, og hvori jeg værgede Den overordentlige Kommission mod Sigtelser, er blevet berørt her igen. Udgangspunktet for denne var Sigtelser ude i Landet mod Den overordentlige Kommission, af hvilke den højtærede Statsminister — da Vestres Ordfører i dette Ting — gav et svagt Ekko ved at tale om de egne Interesser, som fandtes i denne Kommission, og om store forretningsdrivende, hvis Forretningers Ve og Vel vilde nødvendiggøre, at de tog Hensyn til dette fremfor til Samfundsinteressen. Jeg spurgte, hvem der sigtedes til, og efter lang Tids Forløb nævnte den højtærede Statsminister to Navne, Heilbuth og Ballin. Med Hensyn til Ballins Forhold til Regeringen sagde jeg det, jeg her har sagt. Det var den Gang Opfattelsen, at Direktør Heilbuth stod som Leder af Svovlsyreaktieselskabet, stod som Leder af en stor Forretning — saaledes var den højtærede Statsministers Ord. Overfor dette var det, jeg oplyste, at Direktør Heilbuth var udtraadt af aktiv Forretningsvirksomhed i Oktober 1913, og overfor den Sigtelse, der laa i Udtalelsen, var det, jeg spurgte: hvor i Direktør Heilbuths Virksomhed i Kommissionen kan der paavises noget som helst, der tyder paa, at han tager Hensyn til den private Interesse.

Overfor dette var det, jeg nævnte en anden stor forretningsdrivende, som sad i Kommissionen, og som efter min Opfattelse virkede ud fra et privatkapitalistisk Synspunkt modsat Samfundsinteressen, men uden at jeg fremsatte nogen som helst Sigtelse mod Alex. Foss for at gavne sine egne økonomiske Interesser, hvilket med en uhyre Smagfuldhed nu er blevet paastaet af Indenrigsministeren. Jeg skal til den højtærede Indenrigsministers Beroligelse betro ham, at mit Forhold før og efter denne Tale til Alex. Foss var det allerbedste. Trods Modstandere i Opfattelsen var der ingen Sinde nogen personlig Misstemning